

Suspension

ROMÂNIA

**TRIBUNALUL
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV**

Sentință civilă nr.

Dosar nr.

Şedinţă publică din data de
Completul compus din:
Preşedinte: ...
Grefier: ...

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra soluționării cererii formulată în baza Legii contencios administrative și fiscal privind pe reclamanta SC CONTRADICTORIU CU DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE obiect anulare act administrativ, având ca

La apelul nominal făcut în ședința publică, la pronunțare se constată lipsa părților. Procedura îndeniginită.

Dezbaterile în fond au avut loc în şedinţă publică din data de , când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de şedinţă din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanţa pentru a da posibilitate părţilor să depună la dosar concluzii scrise, văzând şi dispoziţiile art. 146 Cod procedură civilă a amânat pronuntarea la data de , apoi la data de .

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de fată, constatăș:

Prin acțiunea formulată la data de , înregistrată sub nr. ,
reclamanta SC solicită instanței ca prin hotărârea ce o va
pronunța în contradictoriu cu părâta DGFP să se dispună anularea deciziei nr. ,
nr. , a deciziei de impunere nr. , și a raportului de inspecție fiscală
nr. , emise de părâta DGFP cu obligarea acesteia la restituirea sumei de
cu titlu de TVA respins la rambursare, a sumei de , cu titlu de TVA
stabilit suplimentar și cu titlu de majorări de întârziere, fără cheltuieli de judecată.
În motivarea cererii, reclamanta a arătat că a

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că a formulat o cerere de returnare a sumei de lei cu titlu de TVA negativ aferent lunii decembrie 2009, iar în urma acesteia, pârâta a efectuat un control finalizat cu emiterea deciziei de impunere nr. $\text{ și a raportului de inspecție fiscală } \text{ prin care s-a stabilit excluderea de la rambursarea TVA a sumei de } \text{ lei și s-a stabilit suplimentar de plată suma de } \text{ lei și majorări de întârziere în sumă de } \text{ lei.}$

Reclamanta a arătat că împotriva acestor acte administrative a formulat contestație, soluționată prin decizia nr. 1 , prin care s-a admis parțial contestația, în sensul că au fost anulate decizia de impunere nr. 2 și raportul de inspecție fiscală nr. pentru suma de , reprezentând TVA și majorări de întârziere. Prin aceeași decizie a fost respinsă însă contestația cu privire la rambursarea sumei de : cu titlu de TVA negativ aferent lunii decembrie 2009 și la TVA stabilit suplimentar de plată în valoare de , precum și la majorări de întârziere în valoare de . Reclamanta consideră că decizia 1

Astfel, cu privire la punctul traiu 1, iată:

Astfel, cu privire la punctul trei al deciziei nr. 1, reclamanta arată că:
- s-a reținut greșit că societatea nu îndeplinește condițiile de formă și de fond, respectiv că
nu deține o factură care să conțină informațiile obligatorii prevăzute de lege și faptul că

achizițiile pentru care se solicită deducerea să fie livrate și destinate utilizării operațiunii taxabile ale persoanei impozabile; organul fiscal nu și-a îndeplinit obligația de a administra toate mijloacele de probă înainte de a se pronunța asupra solicitării societății reclamante;

- bunurile au fost achiziționate de la SC ~~„CĂLĂTORUL SRL”~~ și livrate la SC ~~„CĂLĂTORUL SRL”~~, fiind necesare pentru punerea în funcțiune a CONDENSATORULUI S 11, care se află la sediul acesteia din urmă în vederea reparării;

-aceste bunuri sunt diferite de cele la care face referire pct. 1.4 din contractul încheiat cu SC ~~„CĂLĂTORUL SRL”~~, care vizează materialele consumabile;

-sunt îndeplinite condițiile art. 134 ind. 1 și 2 din c. fiscal: faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor sau la data la care are loc faptul generator sau la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator. Aceasta este și situația în cauză, în opinia reclamantei – societatea înregistrasă factura nr. ~~1000000000000000000~~, chiar dacă conform prevederilor contractului nr. ~~1000000000000000000~~ dreptul de proprietate asupra bunurilor nu a fost transferat, acest transfer având loc la data de 01.09.2010; prin avizele de însoțire a mărfui și notele de recepție și constatare diferențe fiind dovedită livrarea bunurilor.

- cu privire la scopul livrării bunurilor, reclamanta susține că organul fiscal avea obligația de a administra toate mijloacele de probă dacă susținerile sale nu au fost reținute.

Cu privire la punctul patru al deciziei nr. ~~1000000000000000000~~ reclamanta arată că organul fiscal a reținut în mod eronat că a stornat greșit costurile procesării a 768 t acid azotic procesat în luna octombrie, astfel că în mod greșit colectează TVA suplimentar de ~~1000000000000000000~~.

- în luna decembrie 2009 a emis către SC ~~„CĂLĂTORUL SRL”~~ factura nr. ~~1000000000000000000~~ de stornare în valoare de ~~1000000000000000000~~ deoarece aceasta reprezenta suma utilizată pentru procesarea a 768 t acid azotic procesat în luna octombrie, produsul încadrat la categoria „semifabricat” fiind ulterior reintrodus în procesul de obținere a azotatului de amoniu poros; prin urmare, cheltuiala aferentă producerii acidului azotic semifabricat este recuperată la data la care acest semifabricat este dat în consum și este inclus în costul azotatului de amoniu.

În drept a fost invocată aplicarea c. fiscal, c.pr.fiscală și Legea nr. 554/2004.

Acțiunea a fost legal timbrată cu taxă judiciară de timbru în valoare de 39 lei și timbru judiciar în valoare de 0,3 lei.

În probătire, reclamanta a solicitat, iar instanța a încuviințat proba cu înscrisuri, cu martorii C. ~~„CĂLĂTORUL SRL”~~ și u (filele 194-195 vol II) și cu expertiza tehnică specialitatea mașini și utilaje efectuată de către expertul tehnic ~~„CĂLĂTORUL SRL”~~ (filele 122-191 vol. II).

Părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice ~~„CĂLĂTORUL SRL”~~, prin întâmpinare (filele 11-18) a solicitat respingerea acțiunii promovate de către reclamantă ca neîntemeiată.

În susținerea acestei poziții procesuale a arătat că, în conformitate cu prevederile art. 145 și 146 c.fiscal, persoanele impozabile au dreptul de deducere a TVA-ului numai dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile: achizițiile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile (adică serviciile facturate au fost efectiv prestate în folosul operațiunilor taxabile ale acesteia) și au la bază facturi care cuprind în mod obligatoriu toate informațiile necesare stabilirii dreptului de deducere.

Cu privire la TVA solicitat la rambursare în sumă de ~~1000000000000000000~~ cuprins în factura nr. ~~1000000000000000000~~ pârâta a arătat că:

- din documentele prezentate de către societate organele de inspecție au constatat că bunurile care au făcut obiectul facturii nr. ~~1000000000000000000~~ emisă de SC ~~„CĂLĂTORUL SRL”~~ nu au fost livrate către reclamanta SC ~~„CĂLĂTORUL SRL”~~ și aceasta nu a făcut dovada utilizării lor în folosul operațiunii taxabile;

- în contractul nr. ~~1000000000000000000~~ încheiat între SC ~~„CĂLĂTORUL SRL”~~ și SC ~~„CĂLĂTORUL SRL”~~, la pct. 2.1 se prevede că transmiterea dreptului de proprietate asupra bunurilor facturate se va face la data achitării lor în integralitate, ceea ce reclamanta nu a probat în fața organelor de inspecție, plătile înregistrate și prezentate la control fiind efectuate de către SC ~~„CĂLĂTORUL SRL”~~.

- din analiza fișei mijloacelor fixe rezultă că data înregistrării mijlocului fix este 30.09.2009, iar data punerii în funcțiune este la 01.10.2009, în vreme ce procesele verbale de recepție și punere în funcțiune sunt emise la data de 30.12.2009;

- din contractul nr. ~~123456~~ încheiat între SC ~~123456~~ și beneficiar și SC ~~123456~~ - în calitate de executant, având ca obiect repararea unui condensator S11, rezultă că executantul va asigura aprovizionarea cu materiale pentru lucrările, serviciile și operațiile menționate în obiectul contractului, pentru operațiunile efectuate în baza contractului nefiind emisă factură.

Concluzionând, cu privire la cererea reclamantei de deducere a TVA-ului aferent facturii nr. ~~123456~~, pârâta arată că reclamanta nu a dovedit că bunurile ce fac obiectul acestei facturi au fost efectiv livrate de către SC ~~123456~~, că nu s-a făcut dovada achitării acestor bunuri și nici a transmiterii dreptului de proprietate de la furnizor la societatea reclamantă și nici că au fost utilizate în folosul operațiunilor taxabile.

Cu privire la cererea de restituire a TVA-ului în valoare de ~~123456~~, pârâta a arătat că în conformitate cu prevederile art. 137 și 138 lit. a) c.fiscal, baza de impozitare a TVA în cazul prestărilor de servicii este constituită din tot ceea ce reprezintă contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de prestator din partea beneficiarului, iar aceasta nu poate fi redusă în condițiile în care operațiunea este anulată total sau parțial înainte de prestarea serviciilor.

În cauză, pârâta a arătat că baza de impozitare nu poate fi redusă în condițiile în care procesarea materiei prime a fost efectiv realizată, astfel cum rezultă din procesul verbal nr. ~~123456~~, în baza contractului nr. ~~123456~~ încheiat între SC ~~123456~~ și reclamantă.

În plus, pârâta a mai arătat că reclamanta nu a depus la dosar nici un act din care să rezulte refuzul beneficiarului SC ~~123456~~ de a achita plata costurilor de procesare a materiilor prime puse la dispoziție de către prestator - ~~123456~~.

De asemenea, s-a mai arătat că nu poate fi reținută afirmația reclamantei că cele ~~123456~~ de acid azotic a fost înregistrată ca și semifabricat și veniturile aferente procesării se regăsesc în luna următoare, prin facturare către SC ~~123456~~, deoarece nu au fost prezентate documente în acest sens, iar această cantitate nu a fost înregistrată în evidențele contabile ale reclamantei ca semifabricat, deoarece nu s-a efectuat transferul dreptului de proprietate asupra acestei cantități.

În probătijune, pârâta a depus la dosar toate actele care au stat la baza emiterii deciziei nr. ~~123456~~ a deciziei de impunere nr. ~~123456~~ și a raportului de inspecție fiscală nr. ~~123456~~ (filele 19-194 vol. I).

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În perioada ~~12.09.2009 - 12.10.2009~~ pârâta DGFP ~~123456~~ a efectuat un control la sediul reclamantei privind decontul cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare aferent lunii decembrie 2009, înregistrat la AFP ~~123456~~, suma solicitată la rambursare fiind de ~~100.000 lei~~.

În urma controlului, pârâta DGFP Brașov a întocmit raportul de inspecție fiscală nr. ~~123456~~ (filele 61-96 vol. I) și decizia de impunere nr. ~~123456~~ (filele 97-101 vol. I), prin care s-a reținut în sarcina reclamantei obligația de a achita suma de ~~100.000 lei~~ cu titlu diferență TVA, suma de ~~100.000 lei~~ și accesori, fiind respinsă cererea de rambursare a TVA în quantum de ~~100.000 lei~~.

Împotriva acestor acte administrativ – fiscale reclamanta a formulat contestație conform art. 205 și urm. C.pr.fiscală, care a fost admisă în parte prin decizia nr. ~~123456~~ emisă de pârâta DGFP ~~123456~~ (filele 20-33 vol. I), fiind respinsă contestația referitoare soluția dată cu privire la cererea de rambursare a TVA în valoare de ~~100.000 lei~~ și TVA stabilit suplimentar în valoare de ~~100.000 lei~~.

În cadrul prezentei acțiuni, reclamanta contestă numai două aspecte: punctele trei și patru al deciziei nr. ~~123456~~, referitoare la TVA în valoare de ~~100.000 lei~~.

aferent facturii nr. 1111111111, respins la rambursare și la TVA colectată în valoare de 11111 lei indicat la pct. 1 al facturii nr. 1111111111.

Cu privire la punctul trei al deciziei nr. 1 instanța reține că în mod greșit organul fiscal a respins cererea de rambursare a sumei de 1.114 lei cu titlu de TVA, motivând că societatea nu îndeplinește condițiile de formă și de fond, respectiv că nu deține o factură care să conțină informațiile obligatorii prevăzute de lege și faptul că achizițiile pentru care se solicită deducerea să fie livrate și destinate utilizării operațiunii taxabile ale persoanei impozabile.

Astfel, coroborând înscrisurile depuse de reclamantă în susținerea acțiunii (factura nr. 3, contractul nr. 122-191 – fila 142 vol. I, actul adițional – fila 6 vol. II, ordine de plată – filele 7-22 vol. II, contract de prestări servicii, facturi și avize de însotire a mărfuii – filele 47-90 vol. II) cu declarațiile martorilor ~~Călin și Mihai~~ (filele 194-195 vol II) și cu concluziile expertului tehnic care a efectuat expertiza tehnică specialitatea mașini și utilaje dispusă în cauză (filele 122-191 vol. II), instanța va retine că bunurile indicate în factura nr. emisă de către SC ~~Călin~~ SRL față de reclamanta SC nu au fost livrate la sediul acesteia, ci la sediul persoanei juridice cu care reclamanta încheiasă un contract de prestări servicii având ca obiect repararea utilajului – condensator S11 -.

Însă, din aceste probe rezultă că aceste bunuri au fost efectiv utilizate la repararea acestui utilaj, intrând în patrimoniul reclamantei, aspect confirmat și de actul adițional depus de reclamantă la dosar.

Nu are relevanță dacă plata bunurilor s-a efectuat de o altă persoană, deoarece legea nu o interzice, câtă vreme beneficiarul acesteia acceptă plata. Or, la dosar nu există nici o dovadă că SC SA a refuzat plata efectuată pentru reclamantă de către SC SA.

Nu se pot reține susținerile părătei în sensul că în contractul nr. ... , încheiat între SC ... și SC ... la pct. 2.1 se prevede că transmiterea dreptului de proprietate asupra bunurilor facturate se va face la data achitării lor în integralitate, deoarece această plată s-a efectuat de către SC ... pentru reclamantă și este permisă de lege.

Nu se poate reține nici susținerea părâtei că din analiza fișei mijloacelor fixe rezultă că data înregistrării mijlocului fix este 30.09.2009, iar data punerii în funcțiune este la 01.10.2009, în vreme ce procesele verbale de recepție și punere în funcțiune sunt emise la data de 30.12.2009.

Aceste acte interne ale reclamantei confirmă faptul că în executarea contractului de prestări de servicii nr. ~~SC 11~~ încheiat între SC ~~11~~ și ~~SC 11~~ – în calitate de beneficiar și SC ~~11~~ – în calitate de executant, având ca obiect repararea unui condensator S11, au existat întârzieri, generate de plata cu întârziere a executantului. Bunurile ce fac obiectul facturii nr. ~~SC 11~~ au fost livrate direct la sediul executantului, anterior emiterii facturii, pe baza unui contract, ceea ce rezultă din avizele de însotire a mărfii, NIR-urile întocmite și declarația martorului

Nu poate fi avută în vedere nici susținerea părâtei că în contractul nr. 1 încheiat între SC IL și EL – în calitate de beneficiar și SC IL – în calitate de executant, având ca obiect repararea unui condensator S11, rezultă că executantul va asigura aprovizionarea cu materiale pentru lucrările, serviciile și operațiile menționate în obiectul contractului, pentru operațiunile efectuate în baza contractului nefiind emisă factură, deoarece această interpretarea a organului fiscal depășește acordul de voință al părților, care au avut în vedere în clauza respectivă numai materialele consumabile aferente operațiunilor de reparație, nu și contravaloarea pieselor de înlocuit, aspect care rezultă din chiar cuprinsul contractului coroborat cu declaratia martorului C. C. Ion.

Nu are nici o importanță nici susținerea părâtei că reclamanta nu a efectuat nici o plată în favoarea SC. „S. R. I. S. A.”, pentru serviciile prestate, la dosar fiind depuse

facturi care atestă contravalorarea acestor servicii și o hotărâre judecătorească, prin care, asupra utilajului proprietatea reclamantei, deținut de executant, s-a instituit un sechestrul asigurător până la plata debitelor (filele 63-65, 92-93 vol. II). Aceste acte confirmă debitul pe care reclamanta l-a înregistrat față de această societate în baza contractului nr. dintră părți, contrar celor reținute de organul fiscal.

În drept, instanța constată că situației de fapt expuse îi sunt aplicabile prevederile art. 145 și 146 c.fiscal, conform căror persoanele impozabile au dreptul de deducere a TVA-ului numai dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile: achizițiile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile (adică serviciile facturate au fost efectiv prestate în folosul operațiunilor taxabile ale acesteia) și au la bază facturi care cuprind în mod obligatoriu toate informațiile necesare stabilirii dreptului de deducere.

Cum aceste condiții sunt îndeplinite în cauză – factura seria 1111 nr. 1222 din 2009 îndeplinește condițiile de formă legale, iar bunurile indicate în cuprinsul acestora – achiziționate de reclamantă au fost livrate la sediul cocontractantului său, pentru a fi utilizate în scopul reparării utilajului proprietatea sa, aflat în posesia executantului reparației, instanța va anula în parte actele administrative fiscale emise de părăță, numai cu privire la această factură.

Cu privire la punctul patru al deciziei nr. 1222 din 2009 instanța reține că în mod corect organul fiscal a constatat că reclamanta a diminuat nejustificat TVA colectat cu suma de 1.222 lei, față de factura nr. 1111 din 2009, prin care la poziția nr. 1 s-a stornat suma de 768 t acid azotic, cu TVA-ul arătat anterior, reprezentând „cheltuieli procesare acid azotic”.

Astfel, din probele administrative în cauză rezultă că în luna noiembrie 2009, conform procesului verbal nr. 2, în baza contractului nr. 1111 din 2009, încheiat cu SC ~~ANAFAC SRL~~, au fost procesate 968 t acid azotic, din care, pe bază de comanda 257/2009, reclamanta a solicitat achiziția a 200 t acid azotic 60%, pentru care a și fost emisă factura nr. 1111 din 2009 de către SC ~~ANAFAC SRL~~.

Prin urmare, în mod corect a fost facturat către SC ~~ANAFAC SRL~~ în valoare a procesării pentru 968 t acid azotic.

Nu se poate reține susținerea reclamantei că cele 768 t de acid azotic, a căror cheltuieli de procesare au fost apoi stornate prin factura nr. 1111 din 2009, au fost înregistrată ca și semifabricate și veniturile aferente procesării se regăsesc în luna următoare, prin facturare către ~~ANAFAC SRL~~ Bacău, deoarece nu au fost prezентate documente în acest sens – facturi corespunzătoare.

În drept, instanța constată că situației de fapt expuse îi sunt aplicabile prevederile art. 137 și 138 lit. a) c.fiscal, care stabilesc faptul că baza de impozitare a TVA în cazul prestărilor de servicii este constituită din tot ceea ce reprezintă contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de prestator din partea beneficiarului, iar aceasta poate fi redusă numai în condițiile în care operațiunea este anulată total sau parțial **înainte de prestarea serviciilor**.

Or, în cauză, operațiunea de procesare a fost realizată integral de către reclamantă, astfel că aceasta avea obligația de a colecta TVA aferent serviciilor prestate de la beneficiar, în mod greșit fiind emisă factura de stornare nr. 1111, poziția 1.

Pentru toate aceste considerente, instanța admite numai în parte acțiunea promovată de către reclamanta SC ~~ANAFAC SRL~~ și va anula în parte decizia nr. 1222 din 2009, decizia de impunere nr. 1111 din 2009 și raportul de inspecție fiscală nr. 1111 din 2009, cu privire la suma de 1.222 lei cu titlu de TVA aferent facturii seria 1111 nr. 1111 din 2009 și va obliga părăță să ramburseze reclamantei suma de 1.222 lei cu titlu de TVA respins la rambursare, menținând restul prevederilor acte fiscale contestate.

În mod corespunzător, restul pretențiilor reclamantei vor fi respinse ca nefondate.

Constatând culpa procesuală a organului fiscal în promovarea prezentei acțiuni, în baza art. 276 c.pr.civ., instanța o va obliga la plata cheltuielilor de judecată efectuate de aceasta în cauză cu titlu de onorariu expert, conform dovezilor depuse la dosar, expertiza efectuată în cauză fiind utilă exclusiv părții din cererea de chemare în judecată ce a fost admisă de către instanță.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂŞTE:

Admite în parte acțiunea promovată de către reclamanta SC ~~INTERIOR GRI~~, cu sediul în ~~Str. 1 Decembrie 1918 nr. 100, sector 1, București~~, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, cu sediul în ~~Brașov, Bd. 1 Decembrie 1918 nr. 100~~.

Anulează în parte decizia nr. ~~2016/11/10~~, decizia de impunere nr. ~~2016/11/10~~ și raportul de inspecție fiscală nr. ~~2016/11/10~~, cu privire la suma de ~~14.000,00~~ lei cu titlu de TVA aferent facturii seria ~~1~~ din ~~10.11.2016~~.

Obligă pârâta să ramburseze reclamantei suma de ~~2.000,00~~ lei cu titlu de TVA respins la rambursare.

Respinge restul pretențiilor.

Obligă pârâta să plătească reclamantei suma de ~~1.000,00~~ lei cu titlu de cheltuieli de judecată. Definitivă.

Cu recurs în 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi,

D. 1309/2010